

Ta bort dom s.k. öarna i stödområdesindelningen

2016 kom en ny karta för med förändrad områdesindelning för det nationella stödet och för kompensationsstödet för norra Sverige. Förändrade stödområdesgränser samt ändringar i beloppen ledde till relativt stora förändringar för många lantbrukare i norra Sverige. I många fall till det positiva med förbättrade ersättningar. Det gäller dock inte alla. Ett övergångssystem infördes därför, den s.k. 12 öreskartan gjordes så att lantbrukare som fått stora sänkningar inte skulle förlora för mycket i ett steg. För att gårdarna under en övergångsperiod helt enkelt skulle "vänja" sig vid lägre ersättningar. Ett nytt och för oss ologiskt fenomen som uppstod också, öar som i Västerbotten endast gäller vissa församlingar i Umeå och Skellefteåområdet. Dessa nyfunna öar är inget som återfinns i tidigare gjorda skördemätningar. Till vår förvåning blev våra odlingsförhållanden plötsligt klassade som dom bästa längs norrlandskusten, enligt några diffusa temperaturmätningar, vilket inte stämmer. Helt övertygande om att något blivit fel och att felaktigheterna skall rättas till har vi framfört detta till LRF, Länsstyrelse, Jordbruksverket och Näringsdepartementet. Resultatet? Inget har ännu hänt med kartorna, men övergångssystemet med 12 öreskartan har däremot förlängts med ett år i taget. Orsaken till detta kan väl inte vara något annat än att Jordbruksverket insett att någonting blev väldigt fel.

Det är inte till antalet så många gårdar som ligger i drabbade områden och det är kanske främst mjölkgårdarna där det nationella stödet/liter mjölk gör stor skillnad. Dessa gårdar lever nu med försämrad lönsamhet samt osäkerheten att det godtyckliga systemet med 12 öreskartan kan tas bort och förutsättningarna försämrats ytterligare. Det är inga små pengar på gårdsnivå. En skillnad på - 35 öre per kilo mjölk (-17 öre under övergångsperioden) i nationellt stöd samt en skillnad på - 600 kr/ha i kompensationsstöd på en djurgård (typ 1) är vad vi har lägre än kollegan i grannförsamlingen.

Vi vill peka på att även EU har synpunkter på huruvida dessa "öar" skall få uppkomma. Det framgår i Kommissionens beslut av den 8/9 - 2010, om ett system för långsiktigt stöd på nationell nivå till jordbruket i de nordliga områdena i Sverige. I beslutet kan man under punkt 7 läsa om kriterierna som skall avgränsa områden, att **"även kommuner som inte uppfyller dessa kriterier men omges av andra kommuner i området som uppfyller kriterierna bör föras in i förteckningen"**. Vi tolkar denna skrivning så att inga "öar" vare sig runt Skellefteå eller Umeå skulle kunna accepteras. Det finns med andra ord stöd även från EU för att åtgärda de felaktigheter vi beskrivit. "Öarna" måste bort för att för att vi skall få samma förutsättningar som våra grannar. Argument som att det inte går göra om kartor för att EU och IT system inte klarar förändringar är inte tillräckliga skäl att inte göra något.

Vi yrkar därför:

- Att LRF och Norrlandsgruppen kraftfullt verkar för att ta bort ”öarna” i kartan för både kompensationsstöd och nationellt stöd. Om detta inte är möjligt skall man istället verka för att kompensera dessa områden fullt ut på annat sätt, ex utjämnningar i stödnivåer.
- Att motionen sänds till riksförbundsstämman.

Böstaortens LRF

Tavleortens LRF

Regionstyrelsens yttrande 1

Styrelsens ställningstagande och förslag

Styrelsen kan bara instämma i motionärens argumentation och konstatera att detta blev en mycket beklaglig situation baserat på tveksamma temperaturkartor.

LRF Västerbotten och LRFs Norrlandsgrupp har genomfört många uppvaktningar mot både Näringsdepartementet och Jordbruksverket under åren.

I våras genomfördes ett möte med anledning av en rapport om stödområdesindelningen som SJV tagit fram. LRF tycker att man fått genomslag i frågan i och med att det tydligt framgår i rapporten att det går att ha olika kartor permanent för den nationella ersättningen och kompensationsstödet. De pekar också på möjliga vägar att ta bort öarna. Vi är väl medvetna om problematiken och komplexiteten i frågan och vi har lyft frågan gång på gång under de senaste åren.

Skall vi få till stånd en ökad produktion som uttrycks i såväl den nationella- såväl som den regionala livsmedelsstrategin så måste lantbrukaren få behövliga incitament.

LRF Västerbotten kommer självfallet att fortsätta driva frågan.

Regionstyrelsen föreslår stämman besluta

att motionen skickas till LRFs Norrlandsgrupp

att ge styrelsen i uppdrag att ta upp frågan med länets riksdagsledamöter

Motion angående Livsmedelsstrategin

På gårdsnivå reagerar vi på att det är mycket prat och lite verkstad när det gäller livsmedelsstrategin. Det som kommit fram hittills går i huvudsak till rådgivare av olika slag. Både politiker och folk i allmänhet har under Coronapandemin börjat förstå att vår beredskap inte är god, både när det gäller utrustning inom vård och omsorg men även livsmedelsförsörjningen.

Nu måste det bli verkstad av det hela, ska vi ha en bra livsmedelsförsörjning måste staten och konsumenterna betala försäkringspremierna för det. Alltså se till att lönsamheten höjs och regelförenklingar blir verklighet, så att framtidstron kommer tillbaka inom lantbruksnäringen, OBS! Detta gäller också våra egna företag inom lantbrukskooperationen och våra medfinansiärer, banker och kreditinstitut.

Det är en förutsättning för att framtidstron ska komma tillbaka inom lantbruksnäringen och att unga vågar satsa på en framtid som livsmedelsproducenter.

Vi vill att LRF agerar med kraft för att höja lönsamheten i näringen, förenkla regelverk och minska byråkratin runt företagandet.

Styrelsen för Lövsångerbygdens LRF avd. Antagen vid årsmötet 201209.

Regionstyrelsens yttrande 2

Styrelsens ställningstagande och förslag

Regionstyrelsen instämmer i att det hänt väldigt lite på gårdsnivå sedan tillkomsten av den nationella livsmedelsstrategin.

LRF har självfallet varit aktiv för att få till stånd konkreta åtgärder både regionalt och nationellt.

Regeringen har nu presenterat sin handlingsplan för 2021 och satsningarna handlar om samordning inom ekologisk produktion. Ett förenklingspaket för ökad tillväxt, förstärkning av vildsvinspaketet samt utveckling av småskalig livsmedelsproduktion. Enklare regler är ett av de viktigaste områdena som LRF kämpat för. Det är viktigt att våra medlemmar känner att det pågår ett arbete inom olika områden som direkt eller indirekt ger stöd för framtida investeringar.

Den regionala livsmedelsstrategin "Mer mat från Västerbotten" har tolv olika fokusområden (presenteras på strategins hemsida). Strategin har varit ute på en första remissrunda och är ett resultat av ett samarbete mellan Region Västerbotten, Länsstyrelsen och LRF. Region Västerbotten är formell ägare av strategin.

Från LRFs sida har vi särskilt uppmärksammat frågor som verkligen är regionala, dvs sådana som kommuner, regionen och regionala myndigheter har rådighet över. Det handlar framförallt om god myndighetsutövning med tillväxtperspektiv, att inte

exploatera åkermarken samt att öka andelen lokal mat i offentlig upphandling. Kapitalförsörjning är ett eget fokusområde som LRF ansvarar för.

Regionstyrelsen föreslår stämman besluta

att motionen med vad som anförts skall anses besvarad.

Utse viltombud i samtliga lokalavdelningar

Bakgrund

Skador på skog och gröda orsakade av vilt har ökat på senare år och de privata enskilda markägarnas ställning i förhållande till jägarkåren upplevs minska trots ambitionen från politiskt håll att denna skulle stärkas.

Argumentation

Viltstammarnas negativa påverkan på de gröna näringarna har bara vuxit de senaste åren och dessvärre har graden av samförstånd med jägarkåren många gånger minskat. Problematiken gällande detta skiljer sig givetvis åt över landet där vissa bygder är värre drabbade än andra. Vilka vilt som orsakar skador skiljer sig också åt men i grunden är problemet detsamma. I delar av landet där jaktarrenden är riktigt lönsam kan det givetvis finnas markägare som värnar stora viltpopulationer. Oftast sker det dock på bekostnad av en annan aktörs lönsamhet inom jord- eller skogsbruk.

Markägare generellt har många gånger för dålig kunskap om vilka rättigheter som följer med ägandet av jord- och skogsfastigheter i frågan om beskattning av viltstammarna. Denna okunskap, eller möjligtvis ointresse, har bidragit till den utveckling vi sett där de totala skadenivåerna på både skog och grödor vuxit. Ett exempel inom fågelfamiljen är antalet gäss som aldrig tidigare varit uppe i sådana numerär som nu. Till dessa tillkommer de i dagsläget icke jaktbara arterna svan och trana. Ett annat exempel är från södra delarna av Västerbottens kustland som hyser en kronhjortsstam där nu även norra delen av kustlandet märkt av att förekomsten ökar av detta högvilt. I jägarkretsar är sannolikt glädjen över detta stor då det i förlängningen kan leda till ytterligare möjliga jaktbara vilt. Det finns dock en sak som är mycket viktig att komma ihåg. Majoriteten av födan de samlade viltstammarna i Sverige årligen äter upp har vuxit på mark som privata enskilda ägare brukar på ett eller annat sätt. Att i det läget från markägarsida inte ha ett starkt lokalt engagemang i viltfrågor drabbar hela de gröna näringarna i stort.

Med ett viltombud i varje lokalavdelning signalerar LRF att frågan är viktig och en naturlig del av verksamheten. Viltombudets roll blir att värna de gröna näringarna i frågor rörande vilt och jakt samt sprida kunskap i dessa frågor och bidra till att engagemanget bland markägare rörande detta ökar. Det finns inget hinder för att viltombudet också innehar annan roll i lokalavdelningens styrelse.

Avslutning och yrkanden

att det i varje lokalavdelning ska utses ett viltombud.

att i den förtryckta föredragningslistan för lokalavdelningarnas årsmöten under punkten "Valärenden" läggs till en punkt om val av viltombud.

Regionstyrelsens yttrande 3

Styrelsens ställningstagande och förslag

Regionstyrelsen delar motionärens syn på viltfrågorna som viktiga och prioriterade för de gröna näringarna. Viltstammarnas samlade betes- och skadetryck behöver ses i ett samlat sammanhang. Viltskadornas effekt på jord- och skogsbrukets lönsamhet behöver lyftas, så även deras påverkan på möjligheterna till ökad livsmedelsproduktion och möjligheten till en omställning till en biobaserad samhällsekonomi. Lokalt finns även en starkt negativ påverkan på den biologiska mångfalden, där älgbetning kraftigt minskar tillgången på rönn, sälg och asp i skogslandskapet. Nationellt arbetar LRF sedan många år med viltskadeproblematiken, och varje år motionerar flera regioner till riksförbundsstämman i frågor rörande vilt.

LRF Västerbotten ökar sina insatser kring viltområdet, och kommer under 2021 att genomföra en utbildningsinsats om vilt och viltförvaltning för markägande medlemmar. Utöver detta har medarbetargruppen utökats med en medarbetare med bland annat viltfrågor inom sitt ansvarsområde. På riksnivå är vilt ett av fem prioriterade sakområden som lyfts upp i det målstyrda arbetet. Regionstyrelsen anser att det är viktigt att bredda kompetens och engagemang för viltfrågorna. Det är också viktigt att det finns ett tydligt syfte och uppdrag med de ansvarsområden som man väljs till.

Det är idag möjligt, men inte obligatoriskt, att välja jakt- och viltansvarig vid lokalavdelningsårsmötena. Sex lokalavdelningar har valt att göra detta. Regionstyrelsen anser att det arbete som görs i regionen är ett sätt att möta motionärens önskan om ökad prioritering av viltfrågorna, och att de utbildningsinsatser som görs kommer att öka kunskapsnivån hos många markägande medlemmar, inte bara de med särskilda uppdrag inom viltförvaltningen.

Regionstyrelsen föreslår stämman besluta

att motionen med vad som anförts skall anses besvarad.